

รายงานการสำรวจพื้นที่

ประจำปี ๒๕๓๓/๓๔

โดย

งานสำรวจพื้นที่โลกพีช ๒๕๓๓

ฝ่ายสำรวจและวิเคราะห์

กองควบคุมพืช ๒๕๓๓

สำนักงาน ป.ป.ส.

รายงานการสำรวจดิน

ประจำปี 2533/34

งานสำรวจพื้นที่ปลูกพืช สหคดี

กองควบคุมพืช สหคดี

ฝ่ายสำรวจและวิเคราะห์

สำนักงาน ป.ป.ส.

สารบัญ

	หน้า
1. บทนำ	1
2. วิธีการสำรวจ	2
3. การทดสอบหาผลผลิตฝืน	8
4. ผลการสำรวจเนื้อที่และปริมาณผลผลิตฝืน	10
5. เปรียบเทียบความเปลี่ยนแปลงการลักลอบปลูกฝืน	34
6. สถานการณ์โดยทั่วไป	36
7. การประเมินผลผลิตฝืน	37
8. บทสรุป	40
9. แสดงการลักลอบปลูกฝืนรายอำเภอ เภอเรียงลำดับ	43

การสำรวจพื้นที่ลึกลอบปลูกฝิ่น

ประจำปี 2533/34

1. บทนำ

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ได้ทำการสำรวจพื้นที่ลึกลอบปลูกฝิ่น ต่อเนื่องกันมาจนถึงปัจจุบันเป็นปีที่ 12 ถึงแม้ว่ารัฐบาลและหน่วยงานต่าง ๆ เข้าไปพัฒนาส่งเสริมอาชีพให้ ชาวเขาปลูกพืชทดแทนฝิ่นแล้วก็ตาม แต่ก็ยังไม่ทั่วถึงและครอบคลุมทั้งหมด พื้นที่ที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาจึงมี การลึกลอบปลูกฝิ่นต่อไป ประกอบกับมีเหตุจูงใจอื่น ๆ ให้ชาวเขายังคงลึกลอบปลูกฝิ่นอยู่อีก ตลอดทั้งการ ลึกลอบปลูกฝิ่นยังได้เปลี่ยนแปลงวิธีการ,พื้นที่ และพัฒนาวิธีการแปลกใหม่ขึ้น การติดตามสำรวจพื้นที่ลึกลอบ ปลูกฝิ่นจึงยังคงต้องกระทำต่อไป เพื่อติดตามศึกษาสถานการณ์ได้ถูกต้อง

1.1 วัตถุประสงค์

1. เพื่อทราบพื้นที่,ที่ตั้ง และผลผลิตฝิ่นของประเทศไทย
2. เพื่อสนับสนุนข้อมูลเพื่อการพัฒนาและการปราบปราม
3. เพื่อติดตามความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลง ตลอดจนแนวโน้มการลึกลอบปลูกฝิ่น
4. เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการลึกลอบปลูกฝิ่น

1.2 พื้นที่เป้าหมาย

ปฏิบัติการสำรวจพื้นที่ลึกลอบปลูกฝิ่นในพื้นที่เป้าหมายจำนวน 359 หมู่บ้าน ในพื้นที่ 13 จังหวัด ดังนี้.-

ภาคเหนือ 12 จังหวัด

1. จังหวัดเชียงใหม่	2. จังหวัดแม่ฮ่องสอน	3. จังหวัดเชียงราย
4. จังหวัดตาก	5. จังหวัดน่าน	6. จังหวัดกำแพงเพชร
7. จังหวัดลำปาง	8. จังหวัดพะเยา	9. จังหวัดเพชรบูรณ์
10. จังหวัดแพร่	11. จังหวัดพิษณุโลก	12. จังหวัดอุทัยธานี

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1 จังหวัด

1. จังหวัดเลย

/2. วิธีการสำรวจ.....

2. วิธีการสำรวจ

2.1 การสำรวจภาคสนาม

2.1.1 จัดชุดปฏิบัติการภาคสนามจำนวน 10 ชุดปฏิบัติการ แต่ละชุดประกอบด้วยเจ้าหน้าที่สำรวจสำนักงาน ป.ป.ส. จำนวน 1 นาย ร่วมกับเจ้าหน้าที่สำรวจตำรวจตระเวนชายแดนภาค 3 จ.เชียงใหม่ จำนวน 1 นาย รวม 2 นาย ซึ่งพื้นที่รับผิดชอบแต่ละชุดปฏิบัติการ ดังนี้.-

ชุดปฏิบัติการ	จังหวัด	อำเภอ	รวม
ขป.1	1. แม่ฮ่องสอน	1. เมือง 2. ปาย 3. กิ่งอำเภอปางมะผ้า	3
ขป.2	1. แม่ฮ่องสอน 2. เชียงใหม่	1. ชุนยวม 2. แม่ลาน้อย 3. แม่สะเรียง 1. แม่แจ่ม	4
ขป.3	1. แม่ฮ่องสอน 2. เชียงใหม่ 3. ดาก	1. กิ่งอำเภอสบเมย 1. อมก๋อย 2. ฮอด 1. ท่าสองยาง 2. แม่ระมาด 3. สามเงา	6
ขป.4	1. ดาก 2. กำแพงเพชร 3. อุทัยธานี	1. บ้านดาก 2. แม่สอด 3. เมือง 4. พบพระ 5. อุ้มผาง 1. คลองลาน 2. คลองขลุง 3. เมือง 1. บ้านไร่	9

ชุดปฏิบัติการ	จังหวัด	อำเภอ	รวม
ขป.5	1. เชียงใหม่	1. แม่แตง 2. สะเมิง 3. แม่ริม 4. เมือง 5. หางตอง 6. สันป่าตอง 7. จอมทอง 8. กิ่งอำเภอแม่วาง	8
ขป.6	1. เชียงใหม่	1. เชียงดาว 2. กิ่งอำเภอเวียงแหง 3. ฝาง 4. กิ่งอำเภอไชยปราการ 5. แม่อาาย 6. พร้าว	6
ขป.7	1. เชียงราย	1. เมือง 2. แม่จัน 3. แม่สาย	3
ขป.8	1. เชียงราย 2. ลำปาง 3. พะเยา	1. เวียงป่าเป้า 2. แม่สรวย 3. พาน 1. วังเหนือ 2. แจ้ห่ม 3. งาว 1. แม่ใจ	7

ชุดปฏิบัติการ	จังหวัด	อำเภอ	รวม
ขป.๑	1. เชียงราย 2. พะเยา 3. น่าน	1. เชียงแสน 2. เชียงของ 3. เทิง 4. กิ่งอำเภอเวียงแก่น 1. เชียงคำ 2. ปง 1. หุ้งช้าง 2. เชียงกลาง 3. ขัว 4. กิ่งอำเภอบ้านหลวง 5. กิ่งอำเภอบ่อเกลือ 6. ท่าวังผา 7. กิ่งอำเภอสันติสุข	13
ขป.10	1. น่าน 2. แพร่ 3. พิชญโลก 4. เพชรบูรณ์ 5. เลย	1. เมือง 2. แม่จริม 3. สา 4. นาน้อย 1. ร้องกวาง 1. นครไทย 2. ชชาติตระการ 1. หล่มเก่า 2. กิ่งอำเภอเขาค้อ 1. ต่านซ้าย 2. นาแห้ว	11
10 ชุดปฏิบัติการ	13 จังหวัด	70 อำเภอ	70

2.1.2 ภารกิจการสำรวจภาคสนาม

- ก. รวบรวมข้อมูลข่าวสารพื้นที่ลึกลอบปลูกฝิ่น ศึกษาข้อมูลสถานการณ์ในพื้นที่รับผิดชอบ
- ข. สำรวจสภาพ เศรษฐกิจและสังคม ในหมู่บ้านชาวเขาและชาวไทยบนที่สูงที่มีความเกี่ยวข้องกับกำการลักลอบปลูกฝิ่นตามแบบสอบถามที่กำหนด
- ค. พิสูจน์ทราบและตรวจสอบพิกัดพื้นที่ลึกลอบปลูกฝิ่น
- ง. สอบถามราคาและสภาพการซื้อขายฝิ่นบนที่สูง

2.2 การสำรวจทางอากาศ

- 2.2.1 การตรวจการณ์ทางอากาศ โดยกำหนดพื้นที่ที่สูงกว่า 800 เมตร จากระดับน้ำทะเล ทั่วภาคเหนือของประเทศไทย เป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพเหมาะสมแก่การลักลอบปลูกฝิ่น กำหนดเป็นพื้นที่เป้าหมายต้องสงสัย ทำการบินตรวจการณ์ครอบคลุมพื้นที่ดังกล่าวทั้งหมด ศึกษาพื้นที่เตรียมการปลูกฝิ่นแต่ละพื้นที่ แล้วกำหนดค่าระดับความหนาแน่นของการปลูกฝิ่น ฤดูกาลปลูกฝิ่นปี 2533/34 สามารถกำหนดพื้นที่เตรียมการปลูกฝิ่นได้ทั้งสิ้น 76 พื้นที่ กำหนดเป็นพื้นที่ถ่ายภาพทางอากาศ
- 2.2.2 ทำการบินถ่ายภาพทางอากาศครอบคลุมพื้นที่เป้าหมายทั้งสิ้น 76 พื้นที่
- 2.2.3 คัดเลือกพื้นที่ทำการบินตรวจการณ์ในระดับต่ำ ถ่ายรูปขนาด 35 มม. เพื่อทำการทดสอบการตีความภาพถ่าย และบินสำรวจในพื้นที่ที่ไม่สามารถเข้าพิสูจน์ทราบภาคสนามได้

2.3 ปฏิบัติการภาพถ่ายทางอากาศ

- 2.3.1 ตรวจสอบพื้นที่ที่ถ่ายภาพครอบคลุม
  - ก. กำหนดพื้นที่ที่ต้องถ่ายภาพทั้งสิ้น 76 พื้นที่ คิดเป็น 100 %
  - ข. ตรวจสอบพื้นที่ที่ภาพถ่ายไม่ครอบคลุมทั้งสิ้น 7 %
  - ค. ภาพถ่ายมีเมฆปกคลุม 1 %ฉะนั้น ภาพถ่ายครอบคลุมพื้นที่จริง = $100 - 7 - 1 \% = 92 \%$
โอกาสที่ถ่ายภาพครอบคลุมพื้นที่ได้จริง (P) = 0.92

2.3.2 ทดสอบความถูกต้องการตีความภาพถ่าย

- ทำการคัดเลือกพื้นที่เพื่อทดสอบจำนวน 15 พื้นที่ แยกเป็น
- พื้นที่การลักลอบปลูกฝิ่นหนาแน่นมาก จำนวน 5 พื้นที่
  - พื้นที่การลักลอบปลูกฝิ่นปานกลาง " 5 "
  - พื้นที่การลักลอบปลูกฝิ่นเบาบาง " 5 " (รวมถึงพื้นที่โครงการพัฒนาที่สูง)

ผลการทดสอบปรากฏว่า เจ้าหน้าที่ชุดตีความภาพถ่ายสามารถ

ก. ตรวจพบแปลงผิดจากภาพถ่ายคิดเป็น 97 % หรืออาจสรุปว่า โอกาสที่จะพบแปลงผิด มีค่า (pd) = 0.97

ข. ตีความแปลงลักลอบปลูกผิดถูกต้อง 91 % หรืออาจสรุปว่าโอกาสที่ตีความผิด ถูก = 0.91 * โอกาสที่ตีความผิดคิด (α) = 0.09

ค. ตีความแปลงพืชอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ฝิ่นถูกต้อง 88 % หรืออาจสรุปว่า โอกาสที่ตีความ แปลงพืชอื่นที่ไม่ใช่ฝิ่นถูก = 0.88

* โอกาสที่ตีความพืชอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ฝิ่นผิด (β) = 0.12

ค่าต่าง ๆ จากการทดสอบจะต้องนำไปปรับแก้ในการคำนวณพื้นที่ลักลอบปลูกฝิ่นจาก ภาพถ่ายต่อไป

2.3.3 การตีความภาพถ่ายพื้นที่ลักลอบปลูกฝิ่น

การตีความพื้นที่ลักลอบปลูกฝิ่นโดยเจ้าหน้าที่ชุดตีความภาพถ่าย ซึ่งได้ทำการทดสอบความ ถูกต้องเรียบร้อยแล้ว ทำการตีความทุกภาพ ภาพต่อภาพ เพื่อตัดทอนส่วนที่เป็นส่วนซ้อนของแต่ละภาพ และแนวค่อนแนว เพื่อตัดทอนส่วนซ้อนของแนวมินถ่ายภาพ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าจะไม่ตีความซ้ำซ้อน

2.3.4 การคำนวณเนื้อที่จากภาพถ่าย

การคำนวณเนื้อที่จากภาพถ่ายทางอากาศ ใช้สูตรการคำนวณ

$$A = \left[\frac{6.25 \times S \times T \times (H/F)^2}{X_1 \times 10^4} \right] \times \left[\frac{(1-\alpha)X_1 - \beta X_2}{P_X (1-\alpha-\beta)} \right]$$

ค่าต่าง ๆ ในสูตรดังนี้

A = เนื้อที่ลักลอบปลูกฝิ่นที่คำนวณได้ หน่วยเป็นไร่

S = ค่าปรับแก้ความลาดชัน จากการศึกษาพบว่า ชาวเขามักนิยมปลูกฝิ่นบนพื้นที่ ลาดชัน ในช่วงระหว่าง 24-35 องศา หรือที่ค่าปรับแก้ 1.1-1.2 จึงใช้ ค่าปรับแก้ความลาดชันเฉลี่ย = 1.15

T = ขนาดของแปลงฝิ่นที่วัดได้รวมกันทั้งหมด หน่วยเป็นตารางมิลลิเมตร (การวัด ใช้ Dot Grid ขนาด 1 มม.)

H = ระดับความสูงของ เครื่องบินขณะถ่ายภาพสูงจากพื้นดิน หน่วยเป็นเมตร

F = ความยาวโฟกัสของกล้องถ่ายภาพ หน่วยเป็นมิลลิเมตร

/X = จำนวนแปลงฝิ่น.....

- X_1 = จำนวนเพลงผีที่ตรวจพบทั้งหมดในภาพถ่าย
- X_2 = จำนวนเพลงผีอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ผีที่ตรวจพบทั้งหมดในภาพถ่าย
- α = ค่าปรับโอกาสการตีความแปลงผีผิดพลาด = 0.09
- β = ค่าปรับโอกาสการตีความแปลงผีอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ผีผิดพลาด = 0.12
- P_x = ค่าปรับโอกาสความคลาดเคลื่อนในการตรวจพบแปลงผีจากภาพถ่าย
ซึ่งมีค่า = โอกาสที่ถ่ายภาพครอบคลุมพื้นที่จริง $\times$ โอกาสตรวจพบแปลงผี
- = 0.92 $\times$ 0.97
- = 0.89

จากสูตรและค่าต่าง ๆ ข้างต้น จะนำไปทำการคำนวณภาพถ่ายแต่ละภาพที่ทำการถ่ายภาพ
พื้นที่ลึกลอบปลอกผี

3. การทดสอบหาผลผลิตฝิ่น

เป็นการศึกษาและทดสอบหาค่าผลผลิตของปริมาณฝิ่นดิบ ในปริมาณเนื้อที่ต่อ 1 ไร่ ซึ่งจะนำข้อมูลไปประเมินผลผลิตที่จะได้ต่อไป อันจะเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.1 หลักการ

1. ในการศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เหมาะสม ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด ได้คัดเลือกพื้นที่ที่แตกต่างกันทั้งในด้านภูมิศาสตร์ ชนิดดิน หิน ความหนาแน่นของพื้นที่ฝิ่น ตลอดจนความแตกต่างของชาวเขาแต่ละเผ่า อันจะเป็นตัวแปรสำคัญในการกำหนดผลผลิตที่แตกต่างกัน และเปรียบเทียบหาข้อมูลสรุปที่ถูกต้อง ใกล้เคียง
2. กรรมวิธี วิธีการ และช่วงเวลา การกรีดและเก็บน้ำยางฝิ่นดิบ ใช้กรรมวิธีที่ใกล้เคียงกับชาวเขามากที่สุด

3.2 วิธีการคัดเลือกพื้นที่ทดสอบ

กำหนดพื้นที่ทดสอบเป็น 2 ระดับ ในเบื้องต้น คือ ระดับพื้นที่ที่มีการลักลอบปลูกฝิ่นหนาแน่น จำนวน 7 พื้นที่ ระดับพื้นที่ที่มีการลักลอบปลูกฝิ่นเบาบาง จำนวน 3 พื้นที่ ในแต่ละพื้นที่ แต่ละระดับจะสุ่มตัวอย่างพื้นที่ละ 3 แปลง และแต่ละแปลงเลือกตัวอย่างแปลงละ 3 ตารางเมตร สรุปแล้ว ในแต่ละพื้นที่จะมีจำนวนตัวอย่าง 9 ตารางเมตร ซึ่งรวมจำนวนพื้นที่ทั้งหมด 10 พื้นที่ แล้วจะมีจำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 90 ตารางเมตร

3.3 อุปกรณ์ที่ใช้

1. เครื่องชั่งแบบละเอียดหตศนิยม 4 ตำแหน่ง
2. เครื่องวัด เส้นผ่าศูนย์กลางของผลฝิ่น
3. คลิปหนีบกระดาษ
4. ถังพลาสติก
5. มีดกรีดฝิ่นแบบของชาวเขา
6. ขากรีด
7. ปากกา
8. เครื่องวัดความเป็นกรด-ด่างของดิน
9. มีด

3.4 การเก็บตัวอย่างในพื้นที่

1. ก่อนเก็บตัวอย่างในพื้นที่ ต้องชั่งถุงพลาสติกพร้อมยางรัด พร้อมบันทึกน้ำหนักถุงพลาสติก พร้อมยางรัดลงบนถุงพลาสติก
2. หลังจากเดินทางเข้าพื้นที่เรียบร้อยแล้ว คัดเลือกไร่มิ้น จำนวนพื้นที่ละ 3 แปลง ซึ่งมีระยะห่างกันพอสมควร (เดินทางเข้าพื้นที่โดยเฮลิคอปเตอร์) กำหนดพื้นที่ที่มีผลผลิตสมบูรณ์พร้อมที่จะกรีดขย้างมีนได้ วัดขนาดพื้นที่แต่ละแปลง
3. ในแต่ละแปลงมีนเลือกสุ่มตัวอย่างขนาด 1 ตารางเมตร แต่ละตารางเมตรเลือกสุ่มต้นมีนที่หนาแน่น ปางกลาง และเบาบาง ตามลำดับ จำนวน 3 ตารางเมตร นับจำนวนต้นมีนและผลมีนทั้งหมดแต่ละตารางเมตร แล้วทำการกรีดขย้างมีน ตารางเมตรละ 30 ผล รวมแล้วใน 1 แปลง จะเก็บตัวอย่างทั้งหมด 90 ผล(ตัวอย่าง)
4. หลังจากกรีดแล้วทิ้งไว้ 2-3 ชั่วโมง จนคาดว่ามีนจะขับน้ำยางออกจนหมดแล้ว ทำการเก็บโดยใช้ถุงพลาสติกครอบแล้วใช้ยางรัดที่ก้านผล ตัดเก็บรวบรวม (วิธีการ เก็บน้ำยางมีนอาจผิดจากชาวเขา เนื่องจากวิธีของชาวเขา หลังจากกรีดน้ำยางแล้วจะทิ้งไว้ค้างคืนและจะมากับในวันรุ่งขึ้น)

3.5 ปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ

ทำการชูดขย้างมีนที่ติดผลมีนให้อยู่ในถุงพลาสติก แล้วนำถุงพลาสติกพร้อมยางรัด และน้ำยางมีนดิบไปชั่งอีกครั้ง จดบันทึกน้ำหนักอีกครั้ง

เมื่อตักลงน้ำหนักถุงพลาสติกกับยางรัดก่อนเก็บน้ำยางมีนออก ก็จะได้เป็นน้ำหนักสุทธิของมีนแต่ละผล

หลังจากนั้นนำผลมีนตัวอย่างแต่ละผลไปวัดขนาด เส้นผ่าศูนย์กลาง เพื่อจะหาขนาดผลต่อน้ำหนักขย้างมีนต่อไป

หาค่าเฉลี่ยน้ำหนักขย้างมีนดิบของตัวอย่างทั้งหมด

3.6 การคำนวณผลผลิตมีน

น้ำหนักผลผลิตมีน 1 ไร่ = จำนวนผลผลิตมีนพื้นที่ 1 ไร่ X น้ำหนักผลผลิตเฉลี่ยต่อ 1 ผล
(จำนวนผลมีนพื้นที่ 1 ไร่ = จำนวนผลผลิตมีนเฉลี่ย 1 ตารางเมตร X 1,600 ตารางเมตร)

3.7 ผลการทดสอบผลผลิตมีน

ผลการทดสอบปรากฏว่า น้ำหนักผลผลิตมีน 1 ไร่ = 2.56 กิโลกรัม (โดยหักค่าน้ำหนักของน้ำในน้ำยางมีนออก 75 %)

4. ผลการสำรวจเนื้อที่และปริมาณผลผลิตฝิ่น

ผลการสำรวจเนื้อที่ปลูกฝิ่นประจำปี 2533/34 ปรากฏว่ามีจำนวนทั้งสิ้น 23,295 ไร่ และปริมาณผลผลิตทั้งหมด 59.63 ตัน (ผลผลิตฝิ่น 2.56 ก.ก./ไร่) รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้.-

ผลการสำรวจพื้นที่ปลูกอบปลวกดิน

ปี 2533/34

ประเทศไทย

จังหวัด	เนื้อที่ (ไร่)	ผลผลิต (กก.)
1. เชียงใหม่	9,788	25,058
2. แม่ฮ่องสอน	8,496	21,750
3. เชียงราย	2,047	5,240
4. ตาก	1,304	3,338
5. น่าน	945	2,420
6. กำแพงเพชร	256	656
7. ลำปาง	163	417
8. เพชรบูรณ์	129	330
9. พะเยา	121	310
10. เลย	26	66
11. พิษณุโลก	20	50
รวม	23,295	59,635 *

* เป็นการคำนวณผลผลิตโดยใช้ผลของการทดสอบผลผลิตดิน ยังไม่ได้นำผลผลิตที่ลดลง ซึ่งเป็นผลมาจากการตัดทำลายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาหักออกให้เหลือแต่ผลผลิตที่แท้จริงต่อไป

จังหวัดเชียงใหม่

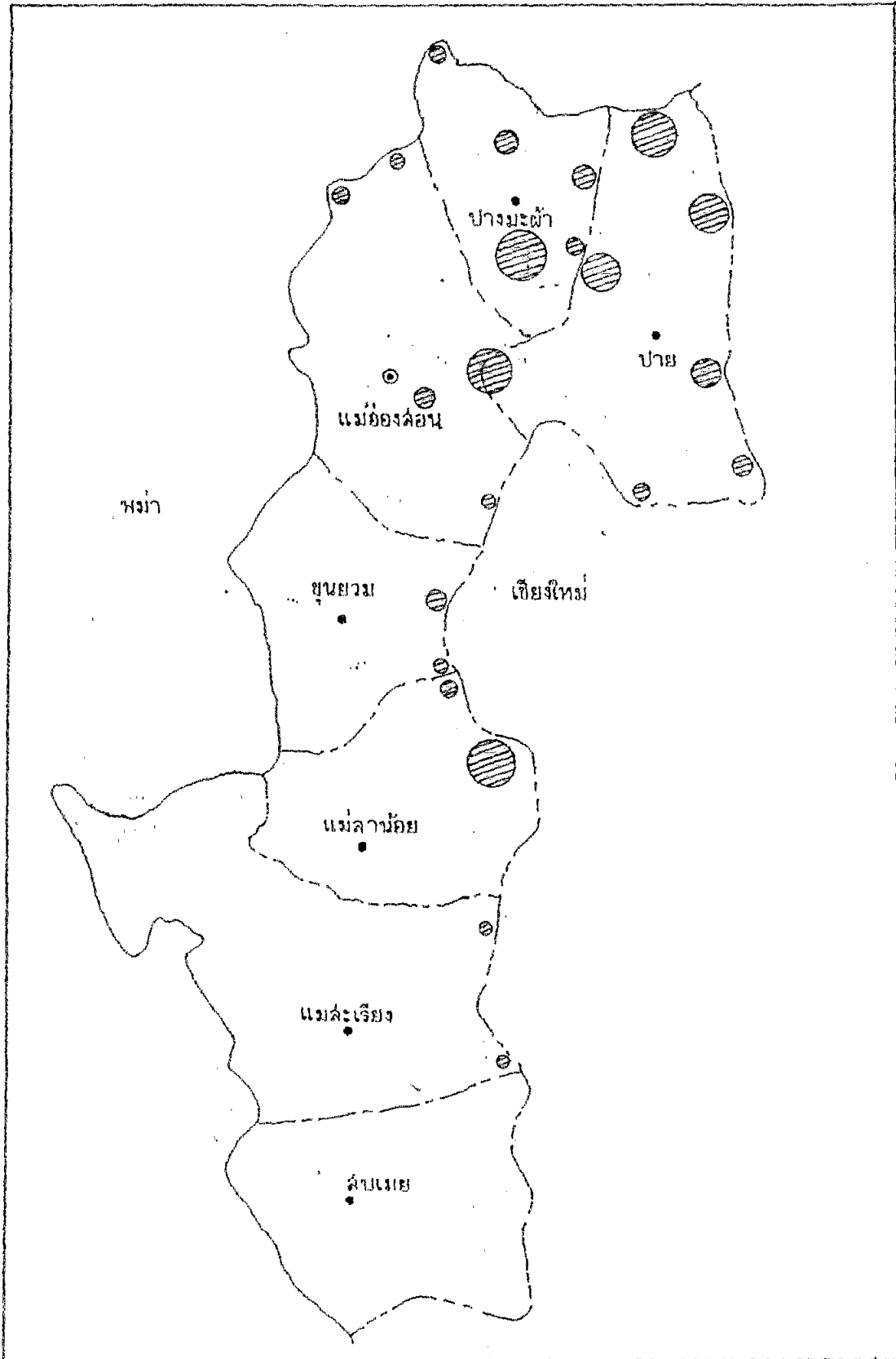
อำเภอ	เนื้อที่(ไร่)	ผลผลิต(ก.ก.)
1. แม่แจ่ม	3,511	8,989
2. อมก๋อย	2,176	5,571
3. เชียงดาว	1,161	2,972
4. แม่อาฮาย	631	1,615
5. เวียงแหง	602	1,541
6. แม่แตง	425	1,088
7. พร้าวก	351	889
8. สะเมิง	259	663
9. แม่ริม	189	484
10. สันป่าตอง	172	440
11. ไทยพลาการ	136	348
12. สาง	120	307
13. เมียง	42	108
14. จอมทอง	9	23
15. สอด	4	10
รวม 15 อำเภอ	9,788	25,058

จังหวัดแม่ฮ่องสอน

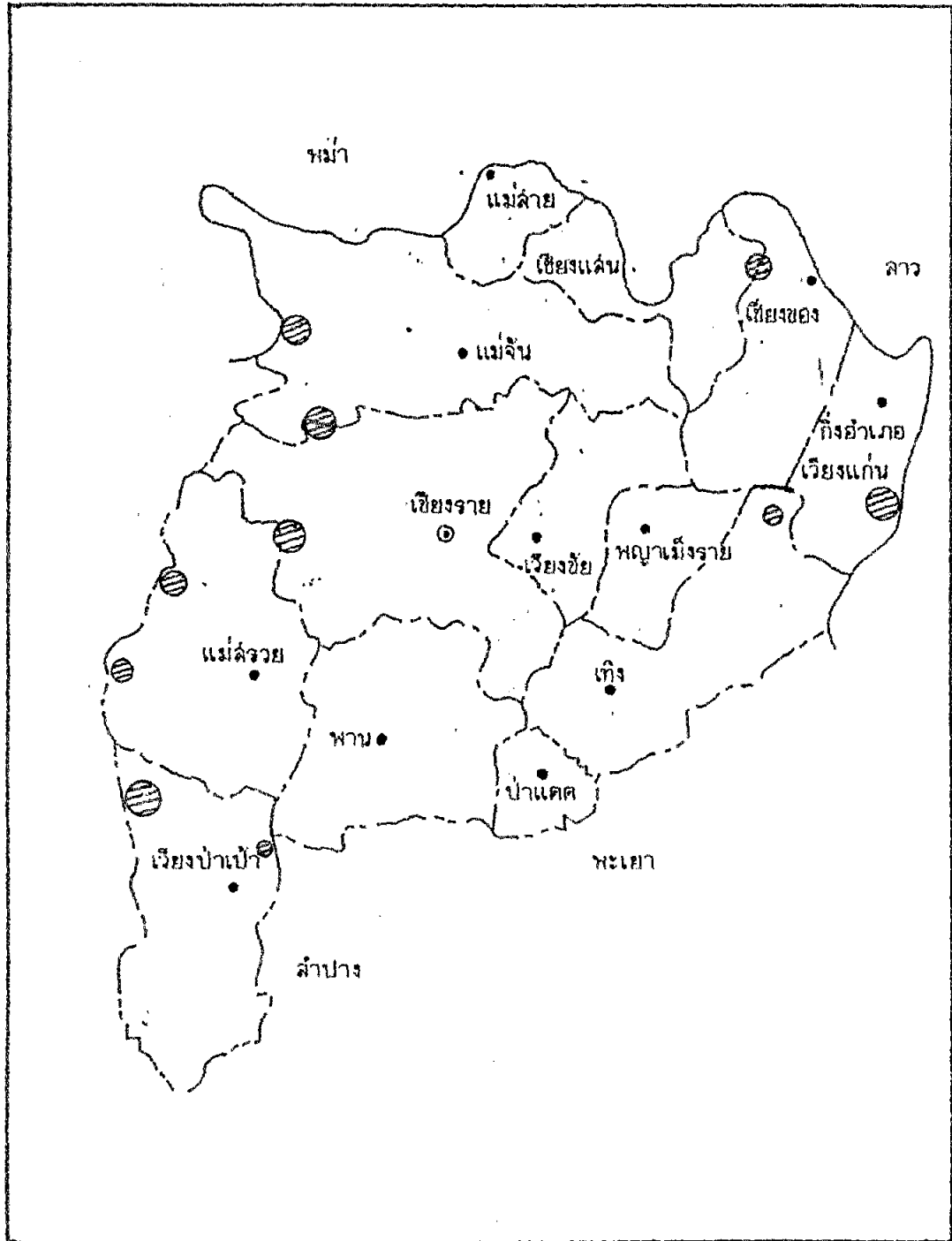
อำเภอ	เนื้อที่ (ไร่)	ยอดฉิม (ก.ก.)
1. ปาย	3,412	0,735
2. ปางมะusta	3,150	8,113
3. แม่ลาน้อย	910	2,330
4. เมือง	760	1,945
5. ห่มหม	330	612
6. แม่สะเรียง	6	15
รวม 6 อำเภอ	8,496	21,750

แผนที่แสดงพื้นที่สีกลอบปลูกพืชจังหวัดแม่ฮ่องสอน

จังหวัดเชียงราย

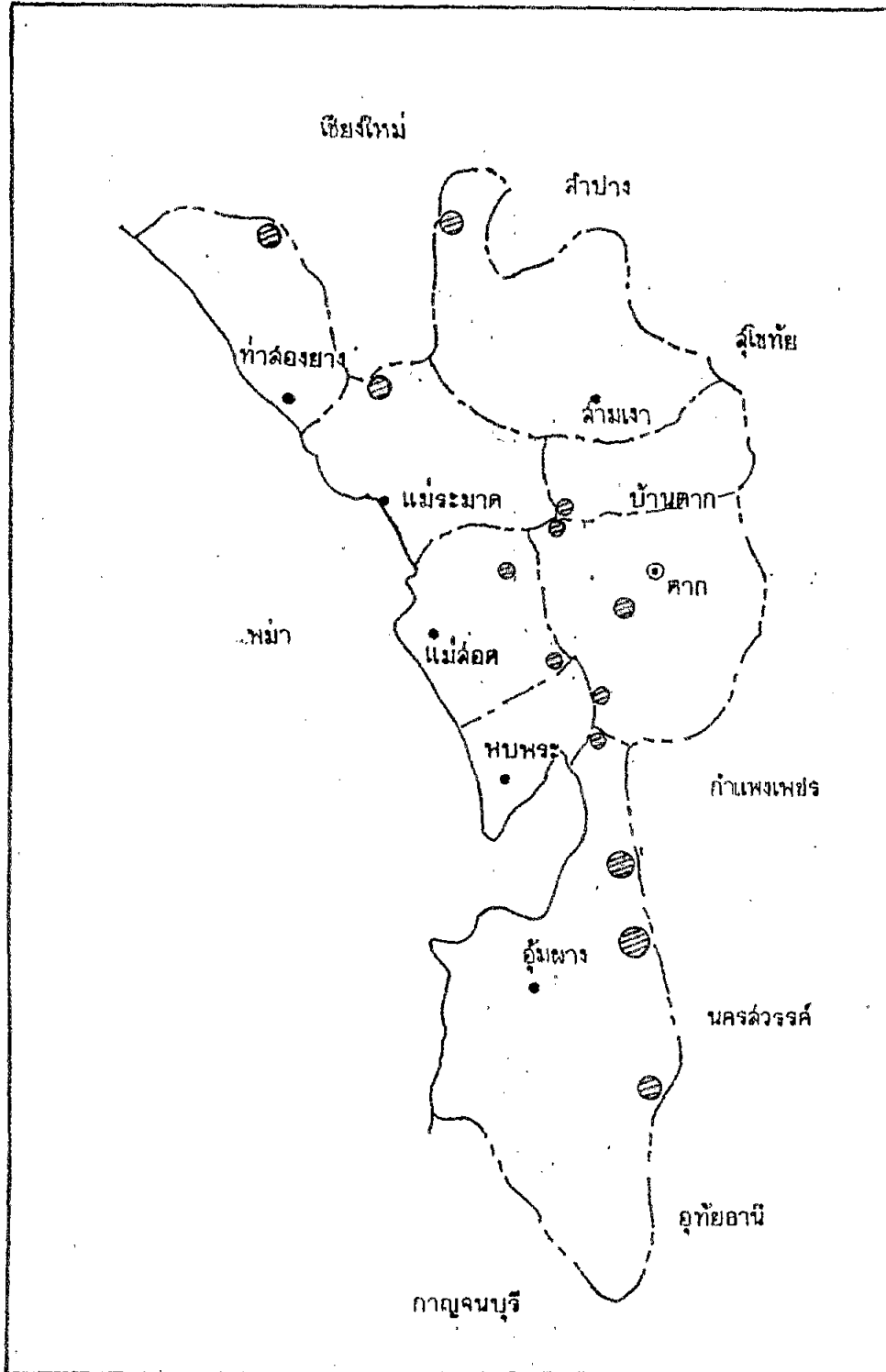
อำเภอ	เนื้อที่(ไร่)	ผลผลิต (ก.ก.)
1. เวียงป่าเป้า	444	1,137
2. เวียงแก่น	396	1,014
3. แม่สรวย	363	929
4. เมือง	352	901
5. แม่จัน	290	742
6. เชียงแสน	108	277
7. เทิง	63	161
8. เชียงของ	31	79
รวม 8 อำเภอ	2,047	5,240

แผนที่แสดงพื้นที่ลึกลอบปลูกฝิ่นจังหวัดเชียงราย

จังหวัดตาก

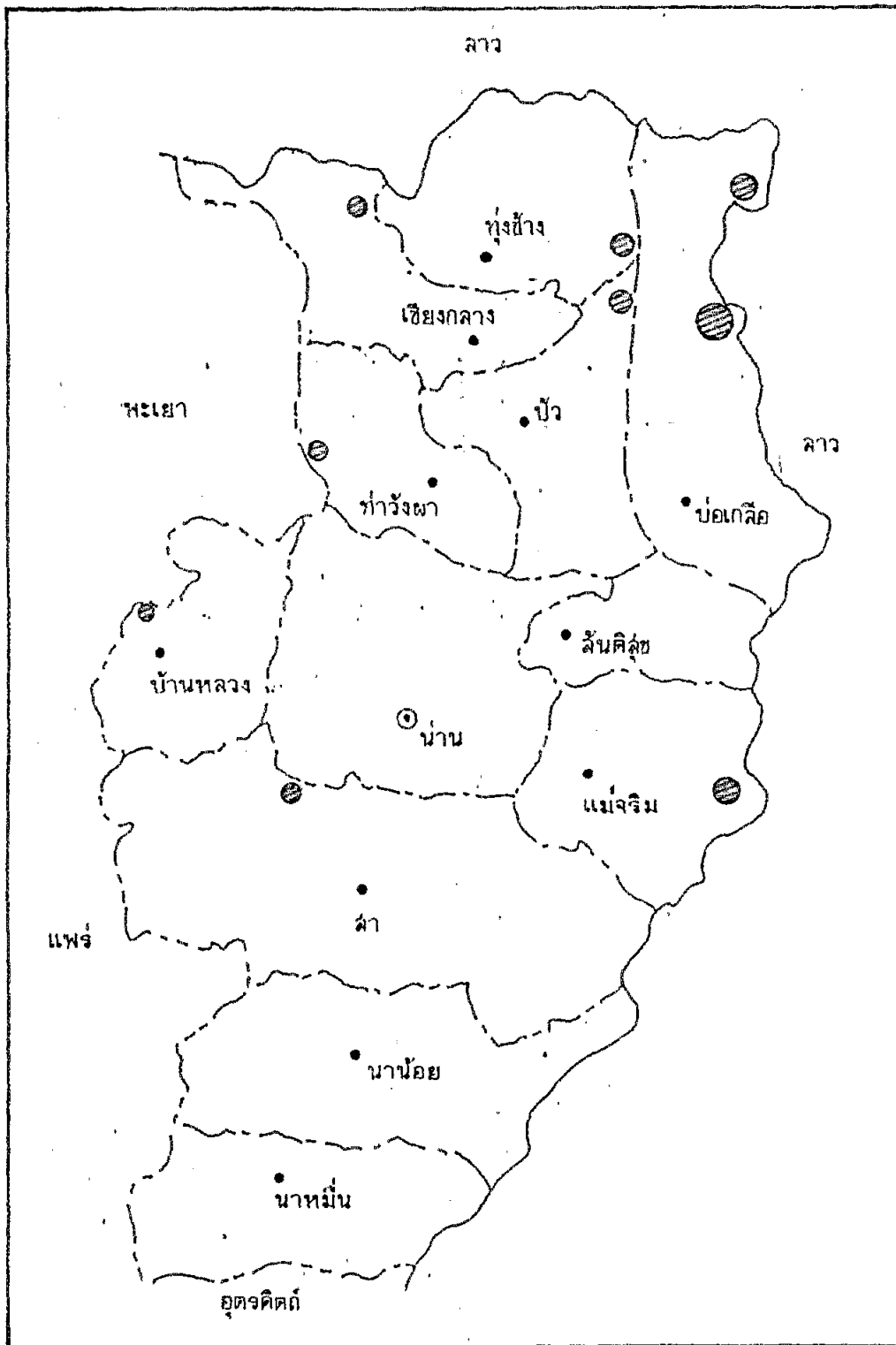
อำเภอ	เนื้อที่(ไร่)	ผลผลิต(ก.ก.)
1. จุ่มพาง	859	2,199
2. สามเงา	160	410
3. เมือง	116	297
4. แม่สอด	63	161
5. ท่าสองยาง	62	159
6. แม่ระมาด	38	97
7. บ้านตาก	6	15
รวม 7 อำเภอ	1,304	3,338

แผนที่แสดงพื้นที่ปลูกฝิ่นจังหวัดตาก

จังหวัดน่าน

อำเภอ	เนื้อที่ (ไร่)	ผลผลิต (ก.ก.)
1. บ่อเกลือ	668	1,710
2. แม่จริม	110	282
3. ปัว	85	218
4. พ่วงช้าง	33	85
5. เขียงกลาง	21	54
6. ส่า	12	31
7. บ้านหลวง	10	25
8. ท่าวังผา	6	15
รวม 8 อำเภอ	945	2,420

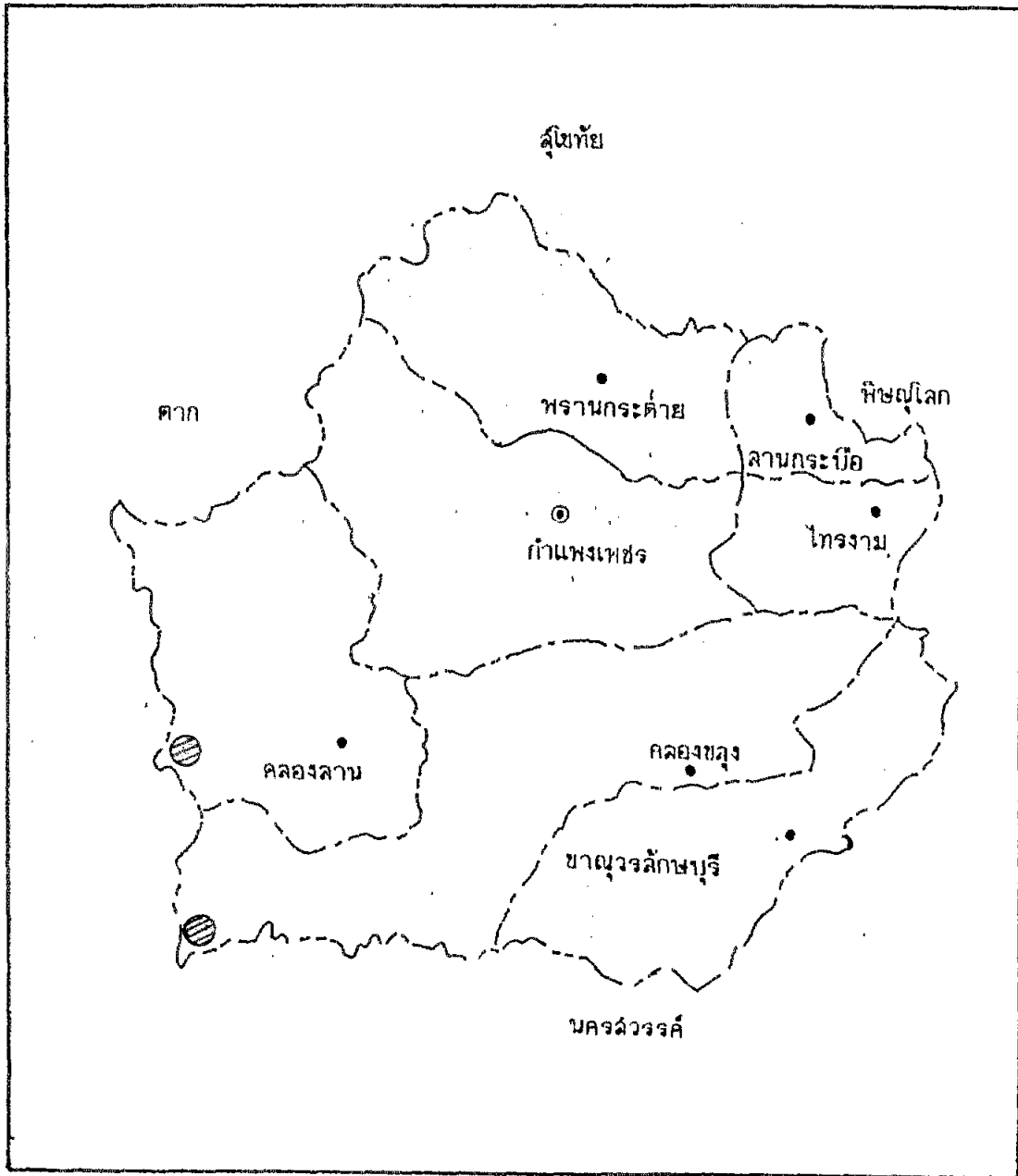

แผนที่แสดงพื้นที่สักลอบปลูกฝิ่นจังหวัดน่าน

จังหวัดกำแพงเพชร

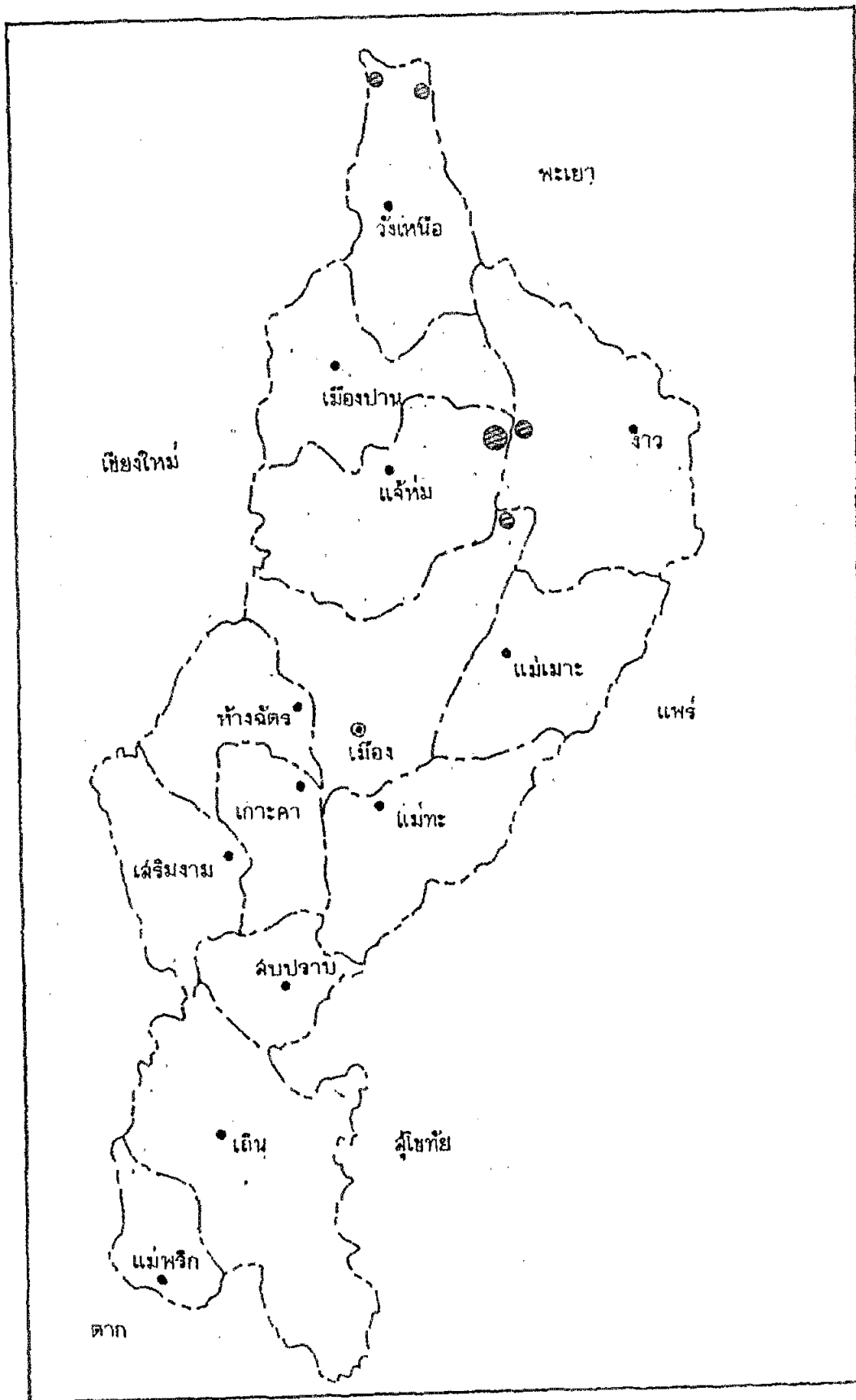
อำเภอ	เนื้อที่(ไร่)	ผลผลิต(ก.ก.)
1. คลองขลุง	173	443
2. คลองลาน	83	213
รวม 2 อำเภอ	256	656

แผนที่แสดงพื้นที่สีกลอบปลูกฝิ่นจังหวัดกำแพงเพชร

จังหวัดลำปาง

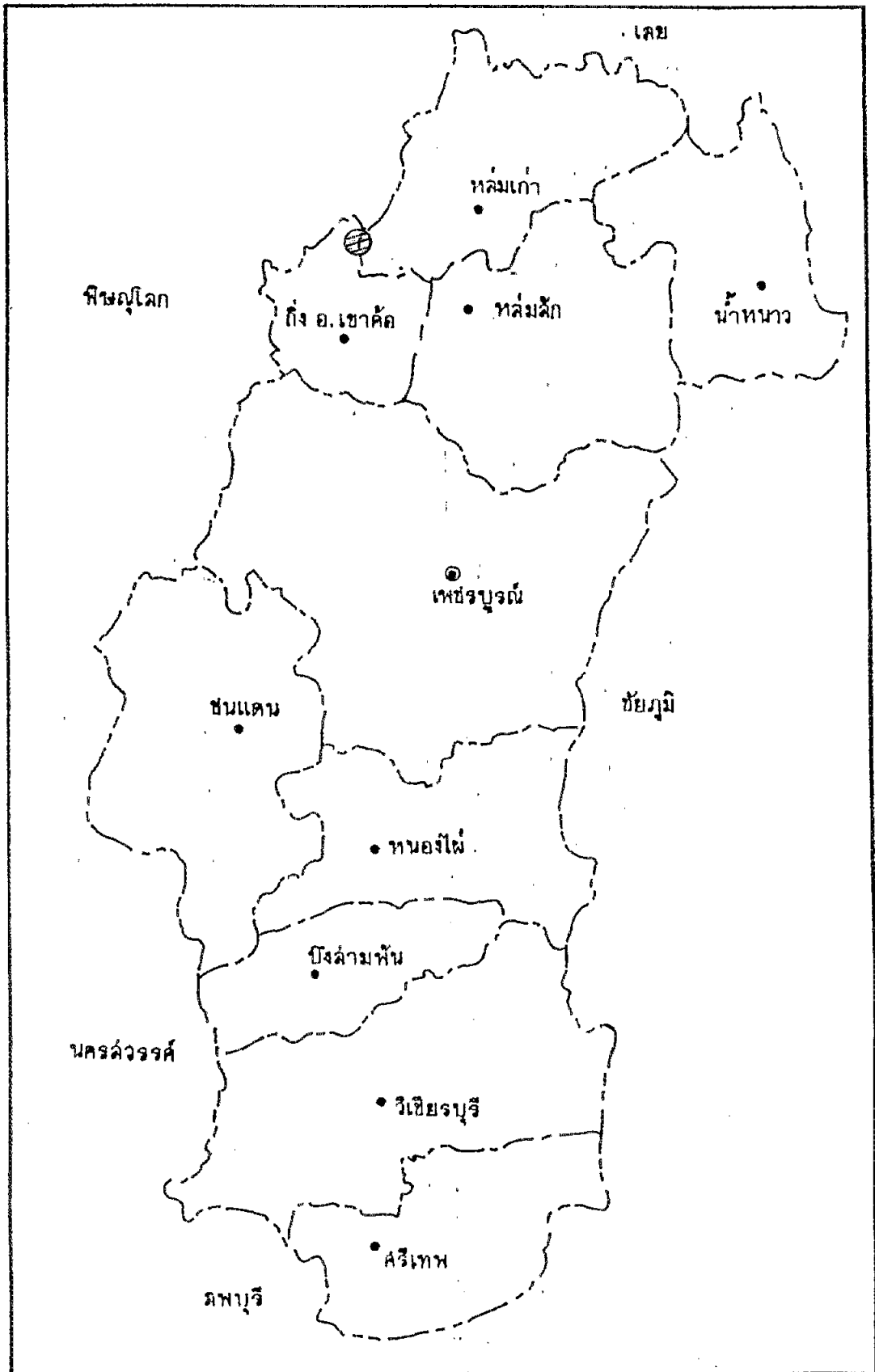
อำเภอ	เนื้อที่(ไร่)	ผลผลิต(ก.ก.)
๑. แจ้ห่ม	128	328
๒. งาว	24	61
๓. เมือง	6	15
๔. วังเหนือ	5	13
รวม 4 อำเภอ	169	417

แผนที่แสดงพื้นที่ลึกลอบปลูกฝิ่นจังหวัดลำปาง

จังหวัดเพชรบูรณ์

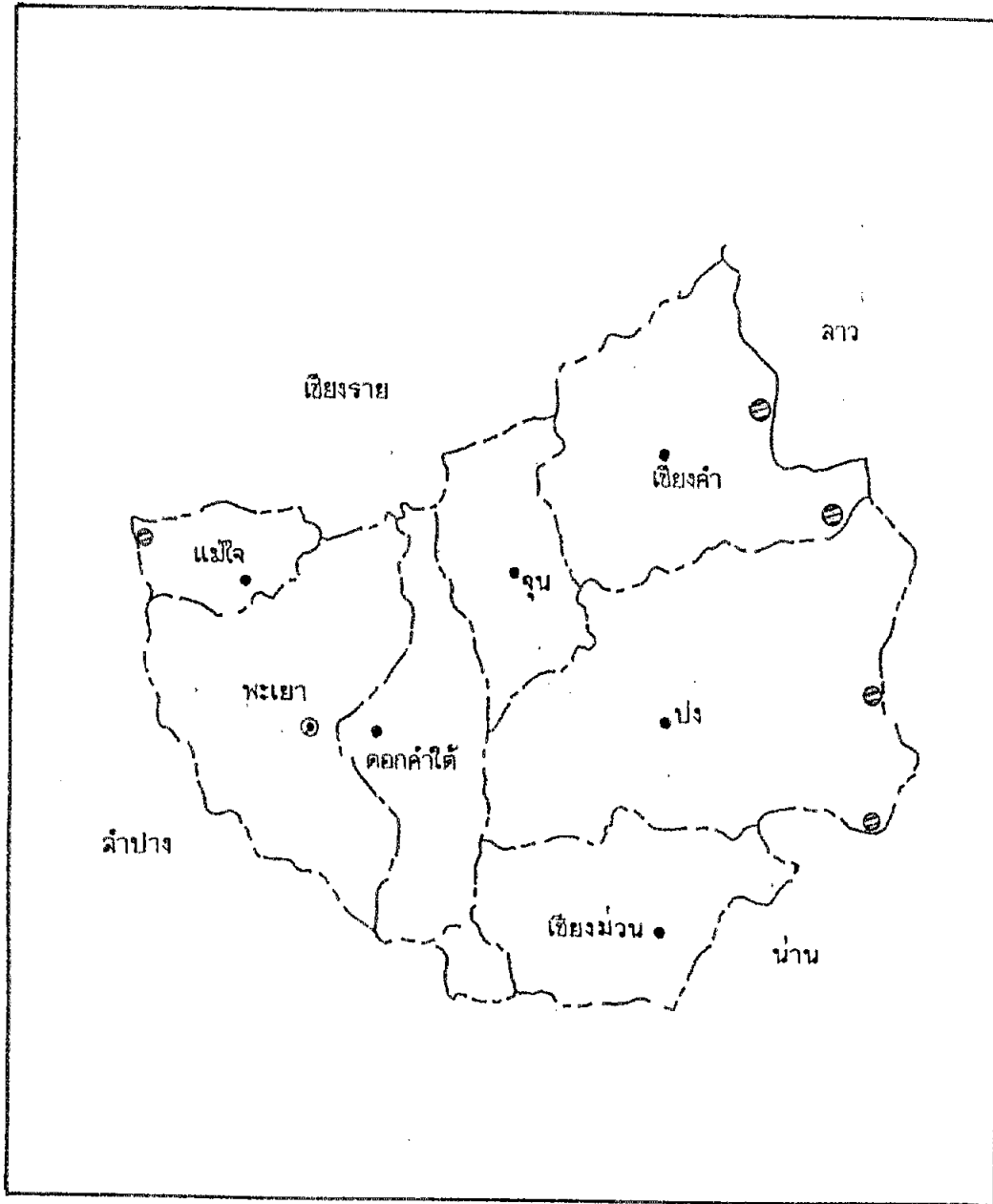
อำเภอ	เนื้อที่(ไร่)	ผลผลิต(ก.ก.)
1. เขาค้อ	73	187
2. ทลิ่งแก้ว	56	143
รวม 2 อำเภอ	129	330

แผนที่แสดงพื้นที่หลักของปลูกฝิ่นจังหวัดเพชรบูรณ์

จังหวัดพะเยา

อำเภอ	เนื้อที่ (ไร่)	ผลผลิต (ก.ก.)
1. เชียงคำ	77	197
2. ปง	42	108
3. แม่ใจ	2	5
รวม 3 อำเภอ	121	310

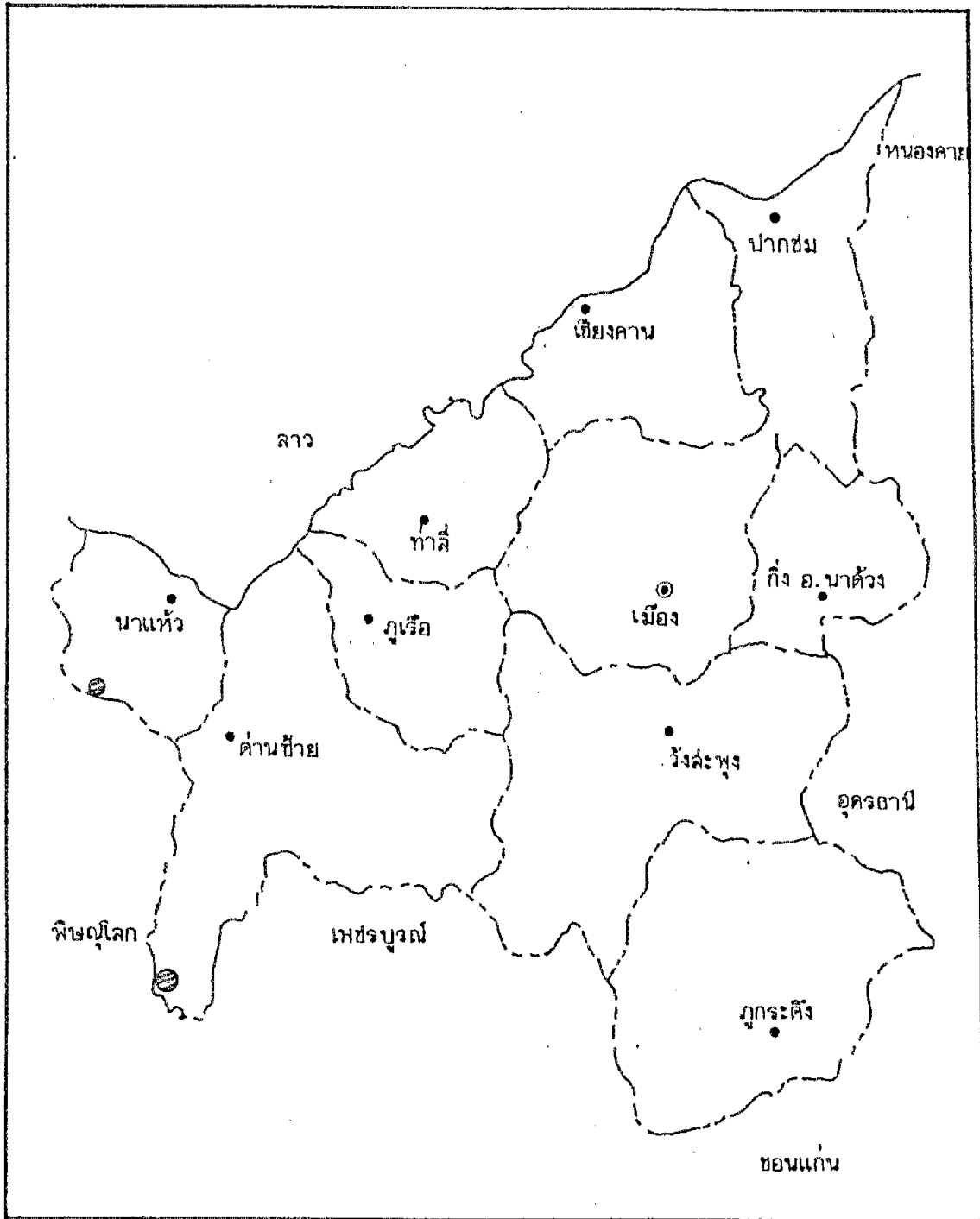

แผนที่แสดงพื้นที่สีกลอบพื้นจังหวัดพะเยา

จังหวัดเลย

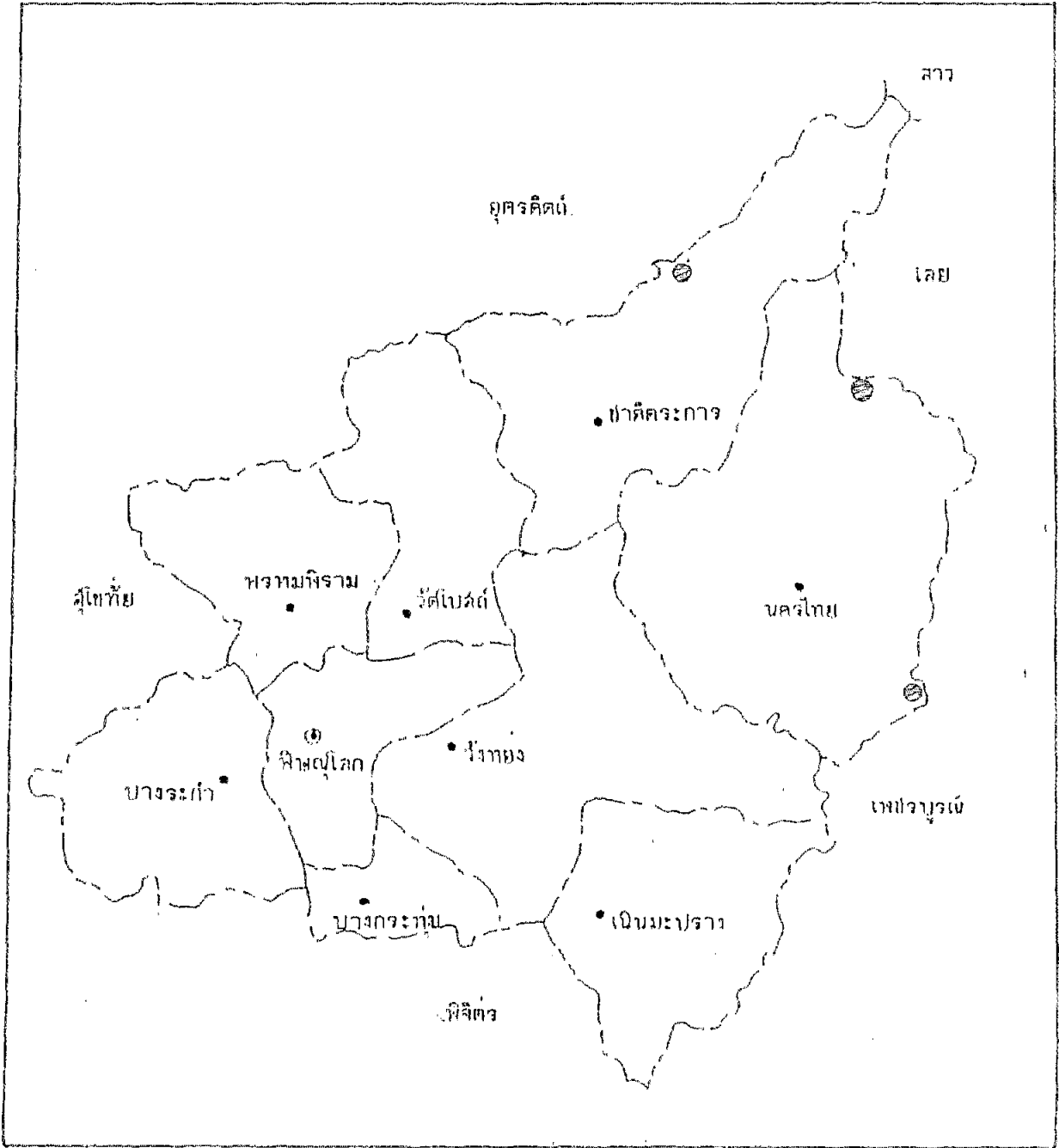
อำเภอ	เนื้อที่(ไร่)	ผลผลิต(ก.ก.)
1. ตำนชัย	20	51
2. นาแห้ว	6	15
รวม 2 อำเภอ	26	66

แผนที่แสดงพื้นที่สักลอบปลูกฝิ่นจังหวัดเลย

จังหวัดพิษณุโลก

อำเภอ	เนื้อที่(ไร่)	ผลผลิต (ก.ก.)
1. นครไทย	15	38
2. ชาติตระการ	5	12
รวม 2 อำเภอ	20	50

แผนที่แสดงพื้นที่ลุ่มลอบปลูกฝิ่นจังหวัดพิษณุโลก

5. เปรียบเทียบความเปลี่ยนแปลงการลักลอบปลูกฝิ่น

5.1 ตารางแสดงการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากการลักลอบปลูกฝิ่นระหว่างปี 2532/33 และปี 2533/34

จังหวัด	เนื้อที่ (ไร่)		การเปลี่ยนแปลง			
	2533/34	2532/33	เพิ่ม	%	ลด	%
1. เชียงใหม่	9,788	10,047	-	-	259	2.57
2. แม่ฮ่องสอน	8,496	10,120	-	-	1,624	16.04
3. เชียงราย	2,047	2,586	-	-	539	20.84
4. ตาก	1,304	1,319	-	-	15	1.13
5. น่าน	945	1,238	-	-	291	23.54
6. กำแพงเพชร	256	266	-	-	10	3.75
7. ลำปาง	163	152	11	7.23	-	-
8. เพชรบูรณ์	129	17	112	658.82	-	-
9. พะเยา	121	152	-	-	31	20.39
10. เลย	26	148	-	-	122	82.49
11. พิษณุโลก	20	4	16	400.00	-	-
12. อุทัยธานี	-	62	-	-	62	100.00
13.แพร่	-	-	-	-	-	-
รวม	23,295	26,109	-	-	2,814	10.77

สรุป เนื้อที่ลักลอบปลูกฝิ่นปี 2533/34 ลดลงจำนวน 2,814 ไร่ คิดเป็น 10.77 %

5.2 ตารางแสดงการเปลี่ยนแปลงผลผลิตต้น

จังหวัด	เนื้อที่(ไร่)		การเปลี่ยนแปลง			
	2533/34 ¹	2532/33 ²	เพิ่ม	%	ลด	%
1. เชียงใหม่	25,058	17,682	7,376	41.71	-	-
2. แม่ฮ่องสอน	21,750	17,811	3,939	22.11	-	-
3. เชียงราย	5,240	4,551	689	15.13	-	-
4. ตาก	3,338	2,321	1,017	43.81	-	-
5. น่าน	2,420	2,175	245	11.26	-	-
6. กำแพงเพชร	656	468	188	40.17	-	-
7. ลำปาง	417	268	149	55.59	-	-
8. เพชรบูรณ์	330	30	300	1,000	-	-
9. พะเยา	310	268	42	15.67	-	-
10. เลย	66	261	-	-	195	74.71
11. พิษณุโลก	50	7	43	614.28	-	-
12. อุทัยธานี	-	109	-	-	109	100
13. แพร่	-	-	-	-	-	-
รวม	59,635	45,951	13,684	29.77	-	-

สรุป ผลผลิตเพิ่มขึ้นจำนวน 13,684 กก. (13.68 ตัน) หรือคิดเป็น 29.77 %

1. ปี 2533/34 ผลผลิตเฉลี่ย = 2.56 กก./ไร่

2. ปี 2532/33 ผลผลิตเฉลี่ย = 1.76 กก./ไร่

เฉพาะในส่วนของผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่เพิ่มขึ้นถึง = 0.8 กก./ไร่

6. สถานการณ์โดยทั่วไป

- 6.1 อาจกล่าวได้ว่า การลักลอบปลูกฝิ่นในประเทศไทยส่วนใหญ่แล้วจะเป็นการปลูกไว้เพื่อเสพ มีเพียงส่วนน้อยที่ปลูก เพื่อค้าขายโดยเฉพาะ เนื่องจากการประมาณการผู้เสพติดที่เป็นชาวเขาทั่วประเทศประมาณ 30,000-40,000 คน ซึ่งการประเมินพบว่า ผู้เสพติด 1 คน จะใช้ฝิ่นประมาณ 1.6 ก.ก./ปี ฉะนั้น ปริมาณการเสพแต่ละปีจะสิ้นเปลืองผลผลิตฝิ่น 48-64 ตัน ซึ่งเป็นปริมาณที่มากกว่าผลผลิตของประเทศด้วยซ้ำ แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีชาวเขบางกลุ่มที่ปลูกเพื่อค้าขายโดยเฉพาะ แต่จากการวิเคราะห์แล้วพบว่า ผลผลิตฝิ่นของประเทศมักจะจำหน่ายในรูปของเพื่อเสพมากกว่า จะไม่มีผลผลิตที่จะส่งเข้าโรงงานผลิตเฮโรอีน เนื่องจากราคาค่อนข้างแพงจะไม่คุ้มค่าในการลงทุน ประกอบกับการจำหน่ายเพื่อเสพก็ได้ราคาที่สูงกว่าขายเข้าโรงงาน
- 6.2 ชาวเขส่วนมากเกรงกลัวต่อมาตรการปราบปรามของรัฐบาล แต่ด้วยวงจรการค้าที่สมบูรณ์แบบของฝิ่น คือมีนายทุนและผู้รับซื้อในพื้นที่พร้อมราคาที่ค่อนข้างสูง จึงยั่วชวนให้ชาวเขายังคงลักลอบปลูกฝิ่น และพยายามหลีกเลี่ยงการถูกตัดทำลายโดยเปลี่ยนเป็นปลูกเป็นแปลงขนาดเล็กและหลาย ๆ แปลง ห่างไกลกันมากขึ้น
- 6.3 มีการลักลอบปลูกฝิ่นก่อนฤดู (ฝิ่นตอ) กันมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อหลบหลีกการตัดทำลายของรัฐบาล เพราะฝิ่นตอจะใช้ช่วงเวลาที่สั้น กล่าวคือ เก็บผลผลิตราว ๆ ปลายเดือน พฤศจิกายน ถึงต้นเดือน ธันวาคม นอกจากนี้ในช่วงการปลูกฝิ่นตามฤดูมักจะหวาน เมล็ดฝิ่นเป็น 2-3 รุ่น ในพื้นที่เดียวกัน เป็นการลดความเสี่ยงหายจากการตัดทำลายอีกอย่างหนึ่ง
- 6.4 มีการลักลอบปลูกหลังเก็บเกี่ยวตามฤดู โดยใช้ระบบการชลประทาน และยกเรื่อง โดยนายทุนให้การสนับสนุน เช่น ลำปางฮอด จังหวัดเชียงใหม่
- 6.5 ยังคงมีชาวเขาที่อาศัยอยู่ตามแนวชายแดนหรือใกล้เคียงแนวชายแดน เดินทางเข้าไปปลูกฝิ่นในเขตอิทธิพลของชนกลุ่มน้อยและหลบหนีออกไปปลูกนอกประเทศโดยยินยอมเสียค่าคุ้มครองให้กับชนกลุ่มน้อย

2. ผลผลิตที่หลงเหลือจากการตัดทำลาย

ตั้งได้กล่าวแล้วว่า การตัดทำลายไร่ฝิ่นไม่ได้สร้างความเสียหายทั้งหมดแก่ไร่ฝิ่น แต่ยังคงหลงเหลือบางส่วนซึ่งชาวเขายังคงสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้อีก ประกอบกับพื้นที่บางแห่งชาวเขาได้ทำการเก็บผลผลิตก่อนที่การตัดฟันจะเข้าไป ซึ่งผลจากการประเมินผลจากการตัดทำลายไร่ฝิ่นโดยกองทัพบกที่ 3 ร่วมกับสำนักงาน ป.ป.ส. ได้ทำการคัดเลือกพื้นที่ประเมิน 8 พื้นที่ ผลการประเมินดังนี้.-

พื้นที่ประเมิน	สุ่มตัวอย่างพื้นที่ละ 1 ตารางเมตร		
	จำนวนผล	กรีดแล้ว	ต้นฝิ่นที่ไม่ถูกตัด
1. ดอยช้าง เชียงราย	29	4	3
2. ดอยนาง เชียงใหม่	32	-	2
3. อ่างทอง เชียงใหม่	15	-	-
4. สามหมื่น เชียงใหม่	21	2	2
5. ทนากพริก แม่ฮ่องสอน	40	26	5
6. แม่สะต๋อย แม่ฮ่องสอน	28	18	-
7. แม่วาก เชียงใหม่	26	3	-
8. ม่อนอังกะกู เชียงใหม่	7	-	-
รวม	198	53	12 ⁽²⁾

จากตารางจะเห็นว่า จากจำนวนตัวอย่าง 198 ผล นั้น ชาวเขาสามารถที่จะเก็บผลผลิตได้จำนวน 65 ผล นั้นแสดงว่า ยังคงหลงเหลือปริมาณผลผลิตหลังจากตัดฟันแล้วประมาณ 32.8 %

ผลผลิตที่คาดว่าจะถูกตัดทำลาย	=	21,076 × 2.56	ก.ก.
	=	53,954	ก.ก.

(2) ใช้สมมุติฐานที่ว่า ต้นฝิ่นที่หลงเหลือสามารถเจริญเติบโตให้ผลผลิตได้ต้นละ 1 ผล

7. การประเมินผลผลิตฝิ่น

อันสืบเนื่องมาจากการประเมินผลผลิตฝิ่นนั้น เป็นการประเมินจากเนื้อที่ลักลอบปลูกฝิ่นทั้งหมด ซึ่งไม่ได้ถูกตัดทำลายสร้างความเสียหาย แต่ในความเป็นจริงแล้ว รัฐบาลได้ดำเนินการตัดทำลายไร่ฝิ่นเป็นจำนวนมาก ซึ่งจะทำให้การเก็บเกี่ยวผลผลิตเสียหายเป็นจำนวนมากด้วยเช่นกัน ฉะนั้น การประเมินผลผลิตฝิ่นจึงควรจะแสดงรายละเอียดที่น่าจะเป็นจริงดังต่อไปนี้.-

7.1 การประเมินผลผลิตฝิ่นจากเนื้อที่ลักลอบปลูกฝิ่นทั้งหมด

จากสมมุติฐานที่ว่า

1. เนื้อที่ลักลอบปลูกฝิ่นทั้งหมดประจำปี 2533/34 จำนวน 23,295 ไร่
  2. ชาวเขาสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ตามปกติและเต็มเม็ดเต็มหน่วย
  3. ไม่มีการตัดทำลายไร่ฝิ่นหรือมาตรการอื่นใดซึ่งสร้างความเสียหายแก่ต้นฝิ่นแม้แต่เพียงต้นเดียว
  4. ชาวเขาสามารถเก็บผลผลิตฝิ่นได้ในอัตราไร่ละ 2.56 ก.ก. (ผลจากการทดสอบความบ่มที่ 3)
- ตามสมมุติฐานข้างต้นดังกล่าว อาจประเมินได้ว่า

$$\begin{aligned} \text{ผลผลิตฝิ่นที่คาดว่าจะได้ทั้งหมด} &= 23,295 \times 2.56 \text{ ก.ก.} \\ &= 59,635 \text{ ก.ก.} \end{aligned}$$

ซึ่งความเป็นจริงแล้วผลผลิตที่จะเก็บเกี่ยวได้จริงจะต้องประเมินดังนี้.-

7.2 การประเมินผลผลิตที่คาดว่าจะได้จริง

ด้วยมาตรการการปราบปรามตัดทำลายไร่ฝิ่นของรัฐบาลที่ดำเนินการต่อไร่ฝิ่นของราษฎรชาวเขาทั่วทั้งภาคเหนือ จึงเห็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ไร่ฝิ่นเป็นจำนวนมาก ชาวเขาไม่สามารถจะเก็บผลผลิตได้ ผลผลิตฝิ่นที่แท้จริงควรจะน้อยลง แต่อย่างไรก็ตาม การตัดทำลายไร่ฝิ่นไม่ได้สร้างความเสียหายทั้งหมดให้แก่แปลงฝิ่นที่เข้าตัดทำลาย ทั้งคงมีบางส่วนยังหลงเหลือให้เก็บผลผลิตได้บ้าง การประเมินผลผลิตที่แท้จริงจึงมีขั้นตอนดังนี้.-

1. ผลผลิตจากไร่ฝิ่นที่ไม่ถูกตัดทำลาย

$$\text{เนื้อที่ไร่ฝิ่นทั้งหมด } 23,295 \text{ ไร่} - \text{เนื้อที่ไร่ฝิ่นที่ถูกตัดทำลาย } 21,076^{(1)} \text{ ไร่}$$

$$\begin{aligned} \text{เนื้อที่ที่ไม่ถูกตัดทำลาย} &= 23,295 - 21,076 \text{ ไร่} \\ &= 2,219 \text{ ไร่} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{ฉะนั้น ผลผลิตจากไร่ฝิ่นที่ไม่ถูกตัดทำลาย} &= 2,219 \times 2.56 \text{ ก.ก.} \\ &= 5,681 \text{ ก.ก.} \end{aligned}$$

(1) จากรายงานผลการปฏิบัติการตัดทำลายไร่ฝิ่นประจำปี 2533/34 ของกองทัพบกที่ 9

$$\begin{aligned} \text{ฉะนั้น } \boxed{\text{ผลผลิตที่หลงเหลือจากการตัดทำลาย}} &= \frac{53,954 \times 32.8}{100} \text{ ก.ก.} \\ &= \boxed{17,697} \text{ ก.ก.} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \bullet \text{ } \boxed{\text{ผลผลิตที่คาดว่าจะได้จริง}} &= \text{ผลผลิตจากไร่พื้นที่ไม่ถูกตัดทำลาย} + \text{ผลผลิตที่หลงเหลือจากการตัดทำลาย} \\ &= 5,681 + 17,697 \text{ ก.ก.} \\ &= \boxed{23,378} \text{ ก.ก.} \end{aligned}$$

8. บทสรุป

สรุปได้ว่า รัฐบาลสามารถค่าเงินบาทไทยขายลดพื้นที่ลิกลอยปลูกเป็นอย่างไรจะประสบผลสำเร็จ โดยดูจากสถิติการลิกลอยปลูกสิ้นจะลดลงเป็นลำดับ 3 ปี ติดต่อกัน

ตารางที่ 1 แสดงสถิติพื้นที่ลิกลอยปลูกเป็น 3 ปี

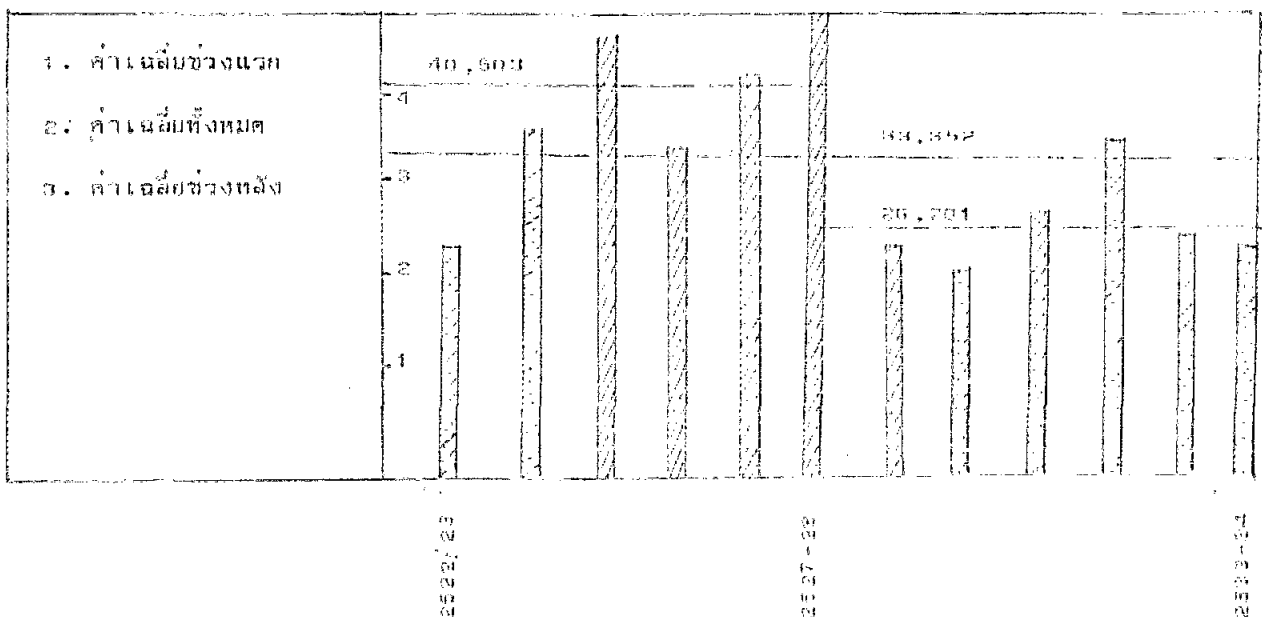
2531/32	2532/33	2533/34
30,100	26,109	23,295

วิเคราะห์

การสำรวจพื้นที่ลิกลอยปลูกสิ้นติดต่อกันมา 12 ปี แล้วนั้น ภายแบ่งช่วงระยะเวลาที่ รัฐบาลเข้าไปดำเนินการแก้ไขกฎหมายการลิกลอยปลูกได้ 2 ช่วง คือ

1. ช่วงดำเนินการพัฒนาเพียงประการเดียว คือ ตั้งแต่ปี 2522-2528
2. ช่วงดำเนินการปราบปรามควบคู่กับการพัฒนา คือ ตั้งแต่ปี 2529-2534

ซึ่งนำดูจากสถิติผลการสำรวจที่ผ่านมา (ตารางที่ 2) จะเห็นว่า ค่าเฉลี่ยของพื้นที่ลิกลอยปลูกสิ้นประมาณ 33,352 ไร่ และจากการแบ่งช่วงระยะเวลาที่ รัฐบาลเข้าไปดำเนินการนั้นจะเห็นว่า ในช่วงแรกคือ ช่วงที่ดำเนินการมาตรการการพัฒนาเพียงประการเดียว พื้นที่ลิกลอยปลูกสิ้นเฉลี่ยประมาณ 40,503 ไร่ ส่วนในช่วงหลังคือ ช่วงที่ดำเนินการมาตรการปราบปรามควบคู่กับการพัฒนาพื้นที่ลิกลอยปลูกสิ้นเฉลี่ยประมาณ 26,201 ไร่

นั้นแสดงว่ามาตรการที่รัฐบาลดำเนินการอยู่ประสบผลสำเร็จ ซึ่งได้แก่

1. มาตรการการพัฒนา จะเห็นว่าในพื้นที่โครงการพัฒนาต่าง ๆ สามารถลดพื้นที่ลิกอบปลูกฝิ่นลงได้เป็นจำนวนมาก

2. มาตรการปราบปรามดังจะเห็นว่า พื้นที่ที่เข้าดำเนินการมาตรการด้านปราบปรามอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ยังผลให้ลดพื้นที่ลิกอบปลูกฝิ่นลงได้

นอกจากนี้ยังสามารถกล่าวได้ว่า รัฐบาลยังจะสามารถลดพื้นที่ลิกอบปลูกฝิ่นลงจากปัจจุบันนี้ได้อีก โดยใช้มาตรการและวิธีการ กล่าวคือ

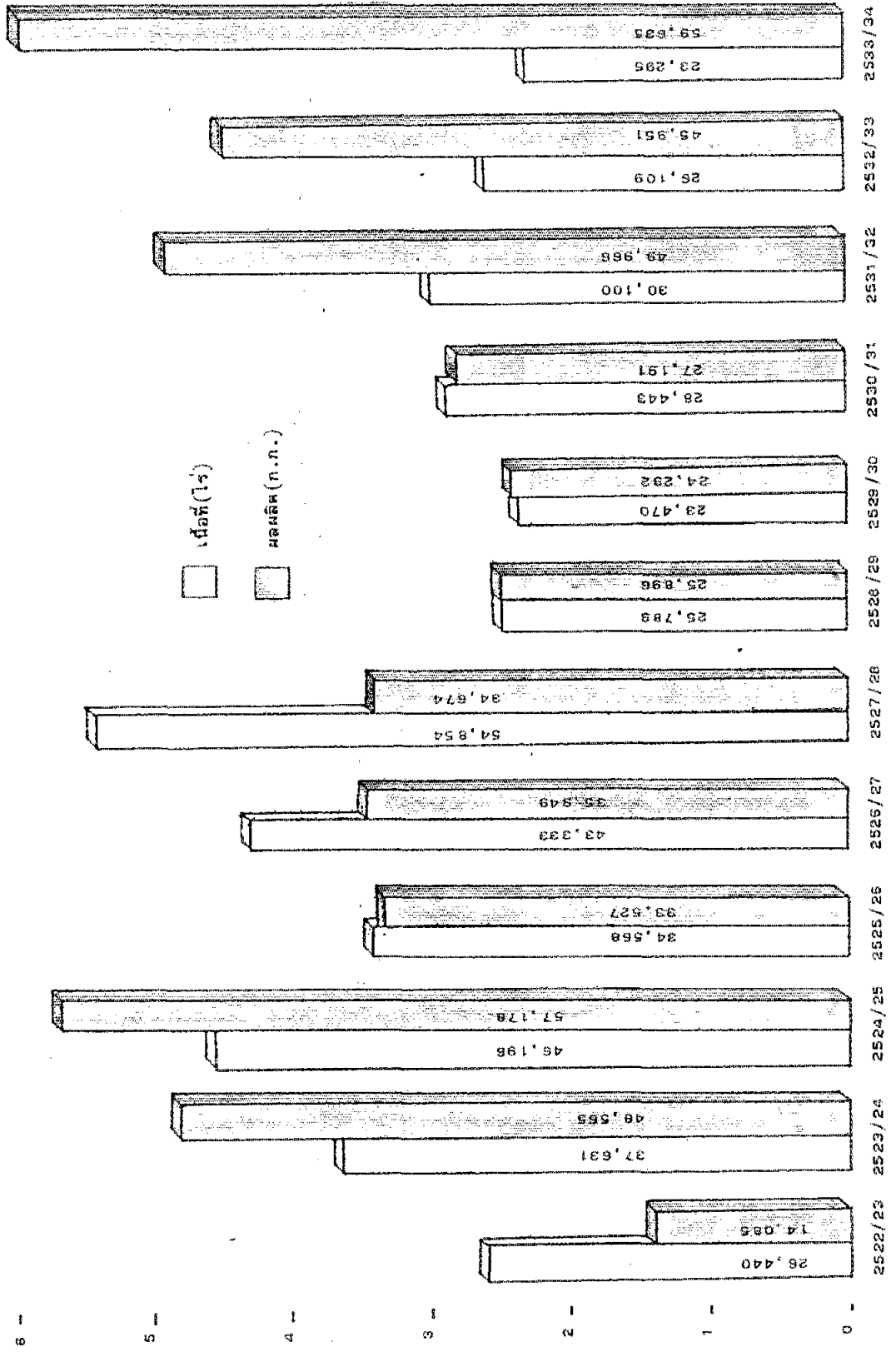
1. มาตรการพัฒนาควบคู่กับการปราบปรามดังเช่นที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน และต้องดำเนินการอย่างจริงจังเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะกลุ่มหมู่บ้านที่ปลูกฝิ่นเพื่อการค้า

2. มาตรการทางกฎหมาย อาจจะต้องใช้กฎหมายกับกลุ่มผู้ปลูกฝิ่นหรือกลุ่มผู้เกี่ยวข้องสนับสนุนได้แก่ การจับกุม

3. การบำบัดรักษาผู้เสพติดหรือพยายามลดจำนวนผู้เสพติดดังได้กล่าวแล้วว่า ปัจจุบันนี้การลักลอบปลูกฝิ่นส่วนมากปลูกเพื่อเสพ ซึ่งถ้าลดผู้เสพฝิ่นลงได้ จะทำให้ปริมาณความต้องการลดลง พื้นที่ลิกอบปลูกฝิ่นก็จะลดลงตามลำดับด้วย

4. ทำลายวงจรการตลาดของฝิ่น เนื่องจากการปลูกฝิ่นมักจะจำหน่ายได้ง่าย มีนายทุนให้การสนับสนุน ประกันราคา และรับซื้อถึงพื้นที่ ชาวเขาจึงเห็นว่าเป็นการสะดวกสบายในการที่จะปลูกฝิ่นเพื่อจำหน่ายมากกว่าพืชส่งเสริม ซึ่งบางครั้งราคาตกต่ำ จะหาตลาดจำหน่ายไม่ได้

ตารางที่ 2 แสดงสถิติการลักลอบปลูกฝิ่นปี 2522-2534

1 X 10,000

9. แสดงการลักลอบปลูกฝิ่นรายอำเภอเรียงลำดับ

ลำดับ	อำเภอ	จังหวัด	เนื้อที่ (ไร่)	ผลผลิต (ก.ก.)
1	แม่แจ่ม	เชียงใหม่	3,511	8,989
2	ป่าาย	แม่ฮ่องสอน	3,412	8,735
3	ปางมะผ้า	แม่ฮ่องสอน	3,169	8,113
4	อมก๋อย	เชียงใหม่	2,176	5,571
5	เชียงดาว	เชียงใหม่	1,161	2,972
6	แม่ลาน้อย	แม่ฮ่องสอน	910	2,330
7	อุ้มผาง	ตาก	859	2,199
8	เมือง	แม่ฮ่องสอน	760	1,945
9	บ่อเกลือ	น่าน	668	1,710
10	แม่อาว	เชียงใหม่	631	1,615
11	เวียงแหง	เชียงใหม่	602	1,541
12	เวียงป่าเป้า	เชียงราย	444	1,137
13	แม่แตง	เชียงใหม่	425	1,088
14	เวียงแก่น	เชียงราย	396	1,014
15	แม่สรวย	เชียงราย	363	929
16	เมือง	เชียงราย	352	901
17	พร้าว	เชียงใหม่	351	899
18	แม่จัน	เชียงราย	290	742
19	สะเมิง	เชียงใหม่	259	663
20	ขุนยวม	แม่ฮ่องสอน	239	612
21	แม่ริม	เชียงใหม่	189	484
22	คลองหลวง	กำแพงเพชร	173	443
23	สันป่าตอง	เชียงใหม่	172	440
24	สามเงา	ตาก	160	410
25	ไทยปราชญ์	เชียงใหม่	136	348
26	แจ้ห่ม	ลำปาง	128	328
27	ฝาง	เชียงใหม่	120	307

ลำดับ	อำเภอ	จังหวัด	เนื้อที่ (ไร่)	ผลผลิต (ก.ก.)
28	เมือง	ตาก	116	297
29	แม่จริม	น่าน	110	282
30	เชียงแสน	เชียงราย	108	277
31	ปัว	น่าน	85	218
32	คลองลาน	กำแพงเพชร	83	212
33	เชียงคำ	พะเยา	77	197
34	เขาค้อ	เพชรบูรณ์	73	187
35	เทิง	เชียงราย	63	161
36	แม่สอด	ตาก	63	161
37	ท่าสองยาง	ตาก	62	159
38	หล่มเก่า	เพชรบูรณ์	56	143
39	ปง	พะเยา	42	108
40	เมือง	เชียงใหม่	42	108
41	แม่ระมาด	ตาก	38	97
42	ทุ่งช้าง	น่าน	33	84
43	เชียงของ	เชียงราย	31	79
44	งาว	ลำปาง	24	61
45	เชียงกลาง	น่าน	21	54
46	ด่านซ้าย	เลย	20	51
47	นครไทย	พิษณุโลก	15	38
48	สา	น่าน	12	31
49	บ้านหลวง	น่าน	10	26
50	จอมทอง	เชียงใหม่	9	23
51	แม่สะเรียง	แม่ฮ่องสอน	6	15
52	เมือง	ลำปาง	6	15
53	บ้านตาก	ตาก	6	15
54	ท่าวังผา	น่าน	6	15
55	นาแห้ว	เลย	6	15

ลำดับ	อำเภอ	จังหวัด	เนื้อที่ (ไร่)	ผลผลิต (ก.ก.)
56	วังเหนือ	ลำปาง	5	13
57	ชาติตระการ	พิษณุโลก	5	13
58	สอด	เชียงใหม่	4	10
59	แม่ใจ	พะเยา	2	5
รวม	59 อำเภอ	11 จังหวัด	23,295	59,635